

JAN HUS: GENESIS VĚKŮV ANEB ŽIŽKA EXEKUTOR

POZNÁMKA: Tento scénář není oficiální součástí fondu her Kabaretu Caligula! Je to text první překonané verze hry Jan Hus: Vzkříšení. V této podobě byla hrána pouze třikrát a to na podzim roku 1998. Od svého remaku z roku 2000 se tento scénář odlišuje především neuvěřitelně překombinovaným a užvaněným závěrem, který přináší velice znepokojující až šokující temnou pointu, kterou vůbec nikdo nepochopil. Zgruntu přepsána byla ve finální verzi rovněž postava cestovatele v čase – Chronošlapa, jehož sáhodlouhé přednášky byly spolehlivým zabijákem tempa hry i divákova zájmu. Zatímco do jeho příchodu se obě verze hry shodují zhruba ze 60%, po jeho příchodu již jen v 10%. Proč vám tento text vůbec předkládáme? To, co vůbec nefungovalo na jevišti, se dá celemek dobře číst na papíře jako špatná sci-fi. Scénář je v původní grafické úpravě z roku 1998.

PŘEDEHRA *(Na forbínu se vplíží honosně oděná zombie, rozevře oponu, což provází ponurá mysteriózní Morriconeho hudba z Carpenterovy Věci (s Kurtem Russelem v hlavní roli neohroženého polárníka), kterak se nemálo ostatně děje i pokaždé, když zombie přestavuje scénu, a ukryje se. U náměstních cedulí sedí vrchní lapka s papírovou kebulí. Z jedné každé strany se přiblíží další lapka (tedy celkem dva + původní, již na místě byvší = 3ks). Následuje šílený poznávací rituál (chrchlání, exhibice zbraní, tělocvičné úkony), po jehož úspěšném dokončení je zapředen následující rozhovor:)*

LAPKA 1 Nuž přátelé zdravím vás!

Vy přicházíte právě včas.

Já zprvu v pochybách tu stál
a věru nemálo se bál,
že snad zlý špión křivobradý
infiltroval se v naše řady.

LAPKA 2 Baže kámo pravdu díš,

příště však snad vyplodíš
smluvené to znamení
raděj kratší večera,
sic život tvůj v smrt promění
dvoubřítá má sekera.

LAPKA 3 Však vskutku nutný byl přec tento špás,

sic nějaký špicl vetřel by se mezi nás
a Žižkovi nás vydal napospas.

LAPKA 1 Leč dovolte bych informoval vás,

že Žižka hnusný, to zlé prase,
naposledy v hospodě se pase.

LAPKA 2 *(nahlédnuv do hospody)*

Ten se tam ale naparuje.

LAPKA 3 Však dříve než dorazí se pálenkou,

nejeden z nás ho obdaruje...

SCÉNA 1 (*Žižka se exhibuje s hlavou nebohého lapky, a zatímco přichází Hus, dostává se do zuřivého extatického transu, hodiv hlavu do diváků. Hus se jej marně snaží oslovit.*)

ŽIŽKA (*ještě za hudby, freneticky*) **V boooj ! Proti všéem! Svobodááargh!**
Na kúúůň!

HUS Milý synu, hněv svůj krot',
ne zcela správné přece to',
že průchod dáváš prchlivosti,
když touha trestat se tě zhostí. (*Třese zkoprnělým Žižkou, ten se náhle probere, ustane hudba.*)

ŽIŽKA Řek' bych že už mají dosti,
já zpřelámal jim všechny kosti.

HUS Žižko, tvá tupost ti v očistě brání.
K srdci vezmi si slova moje,
o svou pozici v ráji se boje,
sic věz že ty vykoupen nebudeš ani.

ŽIŽKA To je mi, jářku, ňákýho sraní.

HUS Každý hřích nyní má obzvláštní váhu.
Stojíme na prahu konce světa.
Projev nuž, synu můj, krotit se snahu,
sic nemalá po tobě bude veta.

ŽIŽKA Slámu tu tlučeš, mistře, naplano (*vytrhne Husovi bibli*),
v bibli svaté přec jasně je napsáno (*nalistuje a cituje*) :
„žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, neb soudný den
nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se
člověk nepravosti, Syn zatracení...“

Hehe, a takový, hádám, tu přec ještě není.

HUS Hádání málokdy ku pravdě vede,
v hlavě máš - odpust' - snad jenom hnůj.
Hled' zvýšit šance své na spásu bledé
a na dvůr královský zaměř zrak svůj.
Tam zvrhlý čaroděj v šaškovském kroji
Bohu samotnému úklady strojí.
A zhýralý král ještě dává mu azyl,
lépe však nůž by mu do srdce vrazil.
Na rozdíl od něj tím já jsem si jist,
že chlebem jeho živ jest sám Antikrist!
Slepého Václava je mi až líto.
Tím pekelným poslem je – KOUZELNÍK ŽITO!

ŽIŽKA Na myslí máš toho žertěře snad?
Ten svými triky chce jenom si hrát.
Netvrším že je to nějaký Ábel,
přece však uznej - Žito a d'ábel?
Ta veselá kopa je samý žert,

toť přece nemožno že by byl čert.
HUS Navrat' mi bibli, z níž prve jsi čet',
pravdu svou dokáži bystře ti hned.
Poslyš, jak apoštol Pavel popisuje
toho, kdo úklady d'ábelské kuje:
„...ten zlý přijde v moci satanově,
bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky.“
Není to jasnější než slunce nad mraky?
Zdánlivě nevinné Žitovy čáry
Kristovým ovečkám chystají máry!
ŽIŽKA Už mi to do sebe všecičko zapadá,
odkryta Žitovy moci je záhada.
Já doposud musel být úplně slepý,
však v hlavě mé rodí se plán velkolepý:
ŽITO, ZABIJI TĚ TÍMTO (*vytasí ilegálně velký obludný
šaršoun za doprovodu fanfár z Excaliburu*) **MEČEM!!!** (*Odchází
hledišťem, směrem, jenž ukázal Hus, meč nad hlavou drže.*)
HUS Za to jsem ti, brachu, vděčen. (*Mizí do zákulisí.*)

SCÉNA 2 (*Hledišťem přichází Žito věnující se vášnivému pokopápávání
s módním míčkem za zvuků infantilního prdlání (My Name Is Nobody), záhy
přichází král Václav IV. v přestrojení za lůzu, hudba mizí.*)

ŽITO Hoj, králi, TY (!) ve své nezměrné moudrosti
spravedlnosti opět's učinil zadosti.
Jsa přestrojen za nečistého kupce,
z lumpů zase jsi udělal hlupce.
Tajně proniknuv do lůzy pelechů,
jako vždy's odhalil kdejakou neplechu.
Za to tě velebí veškerý prostý lid,
že s mizivým lapků procentem může teď št'astně žít.
KRÁL (*nelidský řev+přehnaná gestikulace*)
NICOTNÝ ŽVANILE!! Kolikrát ti mám připomínat, že nesnáším to
prachsprosté veršování, tu mluvu chudiny, ten jazyk posledního
sedláka, nicotného rolníka, zbytečného kapsáře! V mé společnosti
budeš hovořit, jak káže dobrý mrav. A stejně tak si nech žvásty o mé
lásce k prostým lidem, za dobu mé vlády se mi tak znechutili, že je
nemohu s klidným srdcem vidět jinde než na mučidlech. Zásobování
mučírny je ostatně jediným důvodem těchto mých pověstných
výprav.
ŽITO Však myslel jsem, že jak bůh velí,
jen blaho lidu máš na zřeteli...
KRÁL Ty toho básnění nenecháš?! Můj nový afghánský skřípec je
připraven
rychle tě toho zlozvyku zbavit...však zpátky k věci. Totiž...již mne

omrzelo napichování odsouzenců na kůl, trhání koňmi napříč, dvojosé čtvrcení, celodenní vaření zaživa, stahování z kůže a následné důkladné prosolení, a dokonce i čínský způsob vylopání očí spojený s následnou substitucí mozku za roztavené olovo. Napadlo mne, že kombinace orientální tortury s tvou magií by mohla dát vzniknout celé více než široké škále nových a daleko zajímavějších trestů. Jen si to představ: například vždy po vylopnutí oka přičaruješ nové, takže mi bude umožněno loupati donekonečna, nebo třeba přičaruješ další vrstvu kůže, takže se bude moci stáhnout a osolit dvakrát. Nabízí se nám tu celá řada netušených perspektiv: i tak fádňící trest jako obyčejné stětí bude přece o poznání zábavnější, aplikujeme-li jej na odsouzence s pár hlavami navíc, které mu ty hravě přiděláš.

ŽITO Králi můj drahý, já budu ti po vůli,
musíš však vždy všechny napíchnout na kůly?
Lidé nejsou jen nicotné zboží,
každý z nich přece jest výtvar bo-
*(pohled krále slibující dlouhou životní etapu naplněnou
špásováním v mučírňě, tj. pohled značně výhružný)*
oo-samotného pánaboha, ovšemže, abych tak řekl, že ano.
*(Opět se delší dobu kolem poflakuje zombie, která teď atakuje krále
a škrtí ho, Žito mocně zašermuje rukama, zombie v křečích
odpadne (přemožena magií) a odpotácí se pryč. Král zděšen.)*

ŽITO Nic co by nebylo v mých silách.

KRÁL Aha, tak to je všechno v pořádku. Nuže zpět k věci: stranou těchto kratochvilných bestialit bych pro tebe měl úkol vskutku hodný tvých stěžích limitovaných schopností.

ŽITO Věřu že toť králi pro mne nezměrná jest čest...

KRÁL Ještě jeden rým a zasáhne tě moje *(zahrozí pěští)* p-RAVICE!

ŽITO *(netuší co má dělat či nedělat)* Hmm...

KRÁL Není tomu tak dávno, co jsem pojal podezření, že ne zcela výlučně pro mne královna, jak zákon velí, své vcelku nezáživné oči má...

ŽITO Však na koho tvé podezření padá,
v jakém těle dřímá hrůzná zrad...-

KRÁL -MYŠLENKA na zradu? Hned ti to povím. Kdykoliv se v královnině přítomnosti vyskytuje poslední dobou snad až přemrštěně častokrát denně vojenská hlášení podávající velitel vyšehradské osádky **Žižka**, královna celá viditelně pookřeje...a vůbec mi připadá poslední dobou nějaká až příliš... Tedy, zkrátka sháním nějakého spolehlivého špeha.

ŽITO Králi, věz, že zařídí to
jako vždy tvůj věrný Žito! *(Král ho s gustem vykope ze scény a sám se též odporoučí. Zombie bystře přestaví náměstí na králův palác.)*

SCÉNA 3 *(Král sedí na trůnu, přichází Žofie v županu, nesouce se na*

vlnách milostného zasnění.)

- KRÁL** Jakpak se dnes máme, má drahá Žofie?
- ŽOFIE** Tak jako svěží vánek za vlahého červánkového večera v růžovém sadě s éterem prostoupeným opojnou vůní padajících okvětních plátků, nejdražší můj.
- KRÁL** Jistě, jako ostatně každý den poslední dobou...
- ŽOFIE** A jakpak ti jde panování, nejtěnější manželi?
- KRÁL** Na vtipnější repliku se OPRAVDU nezmůžeš?
- ŽOFIE** Jak to děláš, že vypadáš stále tak svěže? *(Král -zcuchaný plnovous stříbřité barvy, vyzábělý, olezlý, evidentně stařec nad hrobem – zalapá po dechu)*
- ŽOFIE** Obzvlášť ten hermelín ti neobvykle sluší, nejosvícenější panovníče.
- KRÁL** Div, že sis toho za těch posledních 30 let stihla všimnout.
- ŽIŽKA** *(přichází)* Hlášení o stavu své posádky vám nesu, dopřejte mi tohoto mohutného hlesu.
(Král zděšen se kroutí na trůně.)
- ŽOFIE** *(zjevně nadšena)* Jen dál, brilantní stratégu!
- ŽIŽKA** Sotva co vzbudil nás mocný řev vojenského kohouta a paprsek jasného slunce dopadl světlice do kouta, hned každý můj kluk bystře se shluk v úhledný pluk! *(Král se svíjí a dáví. Žižka neochvějně pokračuje.)*
Pak ihned já rozeslal je do všech stran, strašlivou obavou jsa k tomu hnán, zda-li nám vojska německých vrahů za noci tajně neoblehla Prahu.
A neb k mé velké úlevě nestalo se tak, já pospíšil hned k vám, jak kámen vystřelí když prak, sdělit vám radostnou tu zvěst, že totiž tak, jak jsem řek', vskutku jest!
- KRÁL** Odhlédnu-li od jazykové i obsahové stránky věci, nevidím zhola nic. Tvé hlášení je vskutku obdivuhodně chabé a pro tvé *(k divákům)* zvláště ty poslední návštěvy zde, zcela typické. Nu, dlužno mi tedy jít prokonzultovat tuto *(na Žižku)* opravdu neobvykle závažnou vnitropolitickou situaci se svými rádci, před čímž se ovšem musím osvěžit pobytem v lázních obklopen družinou vilných lazebnic,
mezi
- ŽOFIE** nimiž ostatně beztak hodlám strávit zbytek tohoto mrzkého dne.
Co blaží tebe, blaží i mne, nejsvětější veličenstvo...*(Král odchází za významného pomrkávání na publikum, královna sestoupí k Žižkovi, vrhne se na něj, významně mu osahávajíc obří meč.)*
Zhas výheň mé chlípnosti, úctyhodný hřebče!
- ŽIŽKA** Toť pro mne těžký úkol není,

však rád bych se chtěl přesvědčit,
zda tvoje ve mne zalíbení
jest pravý, láskyplný cit.

ŽOFIE Ó veliký, stěží mi lze najít slova, jimiž by bylo možné
postihnout subtilní nuance dokonalosti naší duchovní vzájemnosti.
Musela bych být básníkem, abych mohla dát verbální podobu
nepochopitelným ozvěnám mého láskou tepajícího srdce.

ŽIŽKA Tvá láska tolik velká je-li,
že obemknula by svět celý,
dokaž mi teď její sílu
a přilož se mnou ruku k dílu.
K božímu to dílu zkázy,
jež Antikristu nůž v chřtán vrazí.

ŽOFIE Vůbec nerozumím, ale pokračuj, je to napínavé...

ŽIŽKA A to nejsou žádné fámy,
satan sám je mezi námi!

ŽOFIE A kdo je jím? Vyjev mi to!-

ŽIŽKA Nikdo menší nežli Žito!
Mocný jsa Kristův úderník,
já meč mu vetknu v ciferník!
Však překážka zlá tady je
a tou je jeho magie.
Kouzelné jen jeho rčení
v kraví exkrement mne změní.
Zbavit ho třeba těchto sil,
o což rád bych tě poprosil.
Pomoci tvé je třeba vskutku,
by bylo možné ušít na něj budku.

ŽOFIE Ty tušíš snad jak jej zprostit jeho čarodějných schopností?

ŽIŽKA Věz, že ty sama jsi k tomu klíč.
Přepadnout musí ho chlípny chťič.
Jak řek' mi Hus tak jedna věc je jistá,
že v mysli pohlcené nízkým pudem
magické pro formule není místa.
My na půl cesty k vítězství pak budem!
Krátce: Žita dej povolát sved' jej hbitě,
což já rád shlédnu, byv sám v krytě.

ŽOFIE Ahá, a až nastane ta pravá chvíle...

ŽIŽKA ...života jej zbavím čile! (*Zmizí, vbíhá pěnící Žito, který, schován
za rohem, vše vyslechl.*)

ŽOFIE Jdeš jako na zavalanou...

ŽITO (*ještě v běhu, žalobně ukazuje na královnu, nasrán tak, že mu
přeskakuje hlas*)
Jaká tu stojí žena kletá!

Ty myslíš že takový jsem sketa?!
Bych bídně zradil svého krále
a životu dal za to vale?!

ŽOFIE

ŽITO

Plně slyšel jsem ty plány mrzké,
král se vše dozví v době brzké!

Žito, věz, že miluji tě...

Marně spřádáte své sítě!

A co to za lásku tu chabě předstíráš,
když dobře vím, že víš, že vím, že zlé úmysly máš?

ŽOFIE

ŽITO

Jen ty jsi mého srdce pán...

Tot' stále ten tvůj špatný plán!

Já dobře vím jaká's prohnaná liška,
tot' jenom tyjátr, za nímž jest Žižka.

Na Žita neplatí taková šaráda,
s těmito triky mi leda vlez na záda!

A Žižko, trapně támhle skrytý,
ty snad musíš býti zlitý!

Myslíš, že zkažená tato bytost
k útoku dá ti příležitost?

Ta fúrie, co marně k sobě mne vábí,
moc moji magickou věru že neoslabí.

Za intriku, již splichtil's v chvatu,
s gustem král tě předá katu.

ŽOFIE

Žito, což mi opravdu nevěříš? Jen pohled' do mých upřímných
očí a viz, že tam je jen láska - žádná zrada.

ŽITO

Do duše mé se pochybnost vkrádá...

Že by mne měla skutečně ráda?

Však zapomínám co jsem slyšel?

Leda pro smrt jsem sem přišel !

úlisná je tato zmije,
vždyť dobře vím, která bije !

Leč při pohledu na tu krásu,

nezbývá mi než říct: k d'asu!

Jak by mohla v tomto těle

dřít zrada, doprdele?

Však nevěřím snad smyslům svým,

že jak omámen tu stojím?

Vím přec, co se na mě chystá,

pro city tu není místa!

Leč jest to žena uhrančivá,

jak upřímně se na mne dívá...

Já opět se zdráhám uvěřit,
že zla byt' zbla by v ní mohlo být.

Ha! Už zase podléhám jejímu šarmu,
porušuje svou pozitivní karmu.
Já konečně zatvrdím vůli svou
a udám tu ženu nečistou!! (*Chystá se odejít. Královna se na něj
vrhne, snažíc se mu tak zabránit v úniku.*)

ŽOFIE Zadrž, Žito, můj nejdraší! Celá léta se ti snažím říci o své sotva
tímto světem ohraničitelné lásce k tobě! Hle! Já odvrhnu jak
tupého Žižku, tak posedlého krále a budu jen tvá! Staneme pak
spolu ruku v ruce c čele této země a naše štěstí potrvá až do světa
skonání...

ŽITO Miska vah se naklání!
Toť ba že vrhá na celou věc
odlišný úhel pohledu,
zde nabídka lákavá, které já přec
odolat více už nesvedu.
Již když jsem byl já mladý,
s vojáčky v parku si hrál,
já toužil chopit se vlády
a nejlépe jako sám král.
Teď potvrzuje se tady
pro jaký úřad jsem zrál!
K uskutečnění mé touhy
nyní stačí krůček pouhý.
K trůnu brána otevřena
a pramalá jest za to cena :
Odstranit Václava, zvrhlého sadistu,
z toho se nebojím zodpovídat Kristu.
A navíc královnu přitom mít za ženu,
lepší kost sotvaže jinde já seženu.
Velmi toť na těla kráse
obdařená žena,
jejím kouzlem mysl moje
zdá se... přemožena...?! (*Vtrhne bojovně naladěný Žižka.*)

ŽIŽKA Teď přichází moje šance,
sejmu toho zaprodance !
Stačí k tomu chvíle krátká,
Žofie, zmiz, budou jatka ! (*Nápřah, královna bere kramle.*)

ŽITO Áááá ta tam je má magie,
Žižka mě teď zabije ! (*Žižkův svalový tonus povolí pod tlakem
Žitova blábolu, kteroužto sebeobranou techniku se pokouší k smrti
odsouzený kouzelník uplatňovat, co nejdéle to jde.*)
Zhovadile podlehl jsem

té prohnané děvce,
teď souzeno mi zahynout,
což se mi věru nechce...

Ach já nebožák se slabou vůlí,
s přehledem Žižka teď mne rozpůlí...

Poklesek až stydno je mi,
hlavo má teď padni k zemi...

Sám sebe se nyní štítím,
už je konec s mojí žitím...

Hrobem je mi moje zrada,
verš další mě již nenapadáááÁÁÁÁÁÁ

(Za zvuku pompézního sci-fi motivu (Spaceballs) se na scéně zjeví coby deus ex machina futuristicky vyhlížející individuum-CHRONOŠLAP s nádržovou stříkací pistolí- pulsním fázerm, kterým zmrazí Žižku, zachránív tak v osudovou vteřinu Žitův život a prohlásiv prozaicky: Zmrazil jsem ho!)

Kdo jsi ty tajemný, zázračný poutníku,
který's mě odejmul z lopaty hrobníku?

CHRONOŠ. Mé jméno je přísně tajné. Nazývej mne...chronošlapem!
ŽITO Bože ! Cože?!

CHRONOŠ. Jsem přirozeně cestovatel v čase a přišel jsem z budoucnosti,
bych zamezil strašlivému osudu světa, jehož předivo se nyní
tká...

ŽITO Námitka!
Ač nepopírám tvoji ctnost
tvé řeči mám za blábolení
vždyť prázdným je pojmem budoucnost
o níž dopředu nic známo není.

CHRONOŠ. A v tom se právě, kamaráde, šeredně pleteš. Budoucnost byla již
jednou napsána. Ale někdo v ní nasekal spoustu hrubek. A já
jsem všemocná guma, která je vymaže. Čas je totiž, holenku,
záležitost značně relativní. A to, co ty máš za svou přítomnost, je
pro mne temnou minulostí. Historie světa je jako zatraceně
dlouhá magnetofonová páska, kterou jsem přetočil o pár století
zpátky a začal znova nahrávat. Už je to jasné ?...(pohled na
čirému zoufalství propadajícího Žita)..... Nevadí, divák to
jistě chápe. Zkrátka – tvůj život měl původně špatný konec. Byls
usmrcen Žižkou. O dva tisíce let později se ovšem já vydávám
nazpět v čase, znovu tak vyvoláváje dávnou epochu v existenci, a
zachraňuji tě, radikálně tak otočiv pomyslným kormidlem
korábu historie, čímžto máme zaděláno na zcela nový, lepší
vývoj světa.

ŽITO (divákům)

Trochu divně mluví sice,
jak v záchvatu padoucnice.
Evidentně pad' z měsíce,
snad mi ale poví více.

CHRONOŠ. Chápu. Nemohu ti mít za zlé, že je tvá mysl poněkud zmatena touto sadou paranormálních paradoxů. Jednoduše věz, že jsem tady, abych přeformátoval tu část trati běhu dějin, která začala tvou popravou z rukou řezníka Žižky a skončila mým vstupem do chronoplánu.

ŽITO (*zmaten*) Chceš říci že odvážil ty ses
diktátu vzepřít mocné historie,
by zabránil jsi chvíli - JAKÝ DĚS! -
kdy Žižkův meč v mou hrud' se vryje?

CHRONOŠ. Jistě i tvá spása je součástí mého plánu na restrukturalizaci dějin.. Jeho hlavní metou však zůstává konečná likvidace toho, který dobu, z níž přicházím, změnil v peklo na zemi, který je pro mne symbolem útisku a tyranie, největšího nepřítele lidské svobody, hrajícího na jevišti slepé víry part samotného boha, JANA HUSA!

ŽITO Však mistr Jan by ve tvé době
dávno musel hníti v hrobě.
A morální tvá jeho črta
mi v hlavě nemálo též vrtá.

CHRONOŠ. Jistě, zapomněl jsem, že ty znáš Husa ještě coby vášnivého horlitele proti církevním zlořádům. Že ani vůbec netušíš, co za šílený úmysl se chystá v brzké době realizovat, nedbaje obludných konsekvencí! Že nemáš ani páru o tom, že Hus objevil v zapovězených karolínských fasciklech pradávnou **zombifikační formuli**, s jejíž pomocí doufá přivodit zánik veškerenstva. Ten pomatenec se totiž domnívá, že konec světa je na spadnutí a že on sám je bohem vyvolen k tomu, by jej zahájil tím, že oživí všechny mrtvé. Ti mají dle proroctví apokalypsy povstat z hrobů a spolu s živými předstoupit před poslední soud. K realizaci svých chybných tužeb přitom neváhá použít okultních kouzel. Teď, když má klíčové zaklínadlo v rukou, stojí mu v cestě už jen jediná překážka, a sice ty - mocný pozitivní dvorský magus. Tvá duchovní aura totiž citelně oslabuje Husovy nečisté čary. Proto tě měl Žižka odstranit, byv přesvědčen, že jsi Antikrist.

ŽITO Z tvých slov jen málo smyslu dáno je mi číst.
Pověz mi, prosím, popořádku přeci,
jaké se měly díti po mé smrti věci.

CHRONOŠ. (*barvitý monolog provází hudba z Draculy*)
Nu, situace skutečnosti nespasené mým zásahem se má takto:

Hned poté, co jsi tak neslavně odstraněn, nabude konečně Husem zneužitá zaklínadlo potřebné síly k tomu, aby celý svět zaplavily hordy zmrtrvýchvstalých, po mozcích žíznících zombií, které se jnou plynule anihilovat veškerý pozemský život.

Zrůdnost této krvavé lázně chaosu, která se koná místo očekávaného posledního soudu, přiměje i mistra Jana, aby si uvědomil, že věci neběží zcela podle biblické předpovědi. Raději tedy o překot naviguje svou hrozivou armádu nebožtíků zpět pod zem. Celého masakru je ušetřena jen hrstka Husových sympatizantů, kteří byli zavčas obeznámeni s protekčním pořekadlem. Ač byv zle šokován, musí nyní Hus předložit přeživším Čechům uspokojivé teologické vysvětlení. V náhlém záchvatu osvícení tak vydává a k Bibli připojuje svůj NEJNOVĚJŠÍ ZÁKON, ve kterém sám sebe prohlašuje za druhého Mesiáše stojícího v čele KRÁLOVSTVÍ BOŽÍHO NA ZEMI VYVOLENÉHO NÁRODA ČESKÉHO.

Tento unikátní státní útvar se konstituuje na těch nejčistších křesťanských principech a slibuje být přímou stezkou do ráje pro ty, jež prošli výhni finálního božího testu. Nicméně Husova mysl začíná degenerovat vlivem černé magie, s jejíž pomocí se v pochybném vyšším zájmu udržuje při životě a dává tak vzniknout zrůdně totalitnímu kořistnickému autokratickému režimu, proti jehož vojenské síle je přímý revoluční odpor zcela nemyslitelný. Jedinou reálnou šancí podzemního hnutí neviditelného odboje, jehož jsem členem, na úspěch se stane atentátnická cesta do minulosti, kterou jsem právě absolvoval pomocí chronoplánu, zcizeného z Husova výzkumného ústavu.

ŽITO

(konečně uvěřiv Chronošlapovým výplodům)

Vzácný pane Chronošlape,
mě těžko po dechu se lape,
po tom co jsi mi vylíčil.
Pověz mi prosím ještě včil,
zda nad Žižkou, jehož tělo
proměnil jsi v kámen,
vyřknout by se provždy mělo
úlevné to ÁMEN.

CHRONOŠ.

Ó, to nikoliv, ačkoliv by mi nebylo proti mysli zbavit se toho propagandisticky protěžovaného prominentního reka. Můj pulzní fázer totiž zmrazuje veškeré fyziologické procesy na dobu pouze velmi omezenou. Což mi ostatně připomíná...

*(Pohlédne na hodinky, mezitím se probere Žižka, který pomalu přiloží čepel meče na krk Žita, který si toho do poslední chvíle, stejně jako Chronošlap, nevšimne.)...že bychom již měli...
(Žito zakvičí, ucítiv přicházející smrt.)...pomalu jít. (Neschopen*

v důsledku překvapení účinné obrany je Chronošlap vyexpedován z jeviště špičkou Žižkovy obludné zbraně a zle vykuchán.)

ŽIŽKA

I sluhu zlého satanáše
já přiorděl jsem do rubáše.
Nyní již bohudík možno je říci:
Věc je to na sichr jistá,
že k smůle pro veškeré nevěřící
nic nebrání slavnému druhému příchodu Krista!

CHRONOŠ.

(náhle se ku Žižkovu zděšení znovuzjevivší) Přepočítal ses, primitivní hrubiáne! Pro případ smrti jsem si totiž nechal v roce 1820 svou ZÁLOŽNÍ KOPII !!! *(Konsternovaného Žižku dozmrazí ještě fázerem.)* Nechám tě žít, mrzký Žižko, neb jsi jen oběť. Víím, kdo tahá za nitky a dostanu ho-ve jménu tvém a lepších zítřků, nebohý Žito. A teď mě, pánové, omluvte. Mám ještě NEOHLÁŠENOU SCHUZKU S HUSEM! *(Odkvačí. Zombie s bystrostí sobě vlastní přestaví scénu zpět do stavu ulice, odveče Žita, leč paralyzovaného Žižku nechá bejt.)*

SCÉNA 4

(Nehybný Žižka opřený o meč, sedící Václav rádoby převlečen za žebráka, přichází Žofie.)

ŽOFIE

(Domnívá se, že Žižka stojí na stráži, pročez se snaží vilnými pohyby svést jeho pozornost.) Na co myslíš? *(Žižka se ani nepohne, Žofie zhrzele čutne do země)* No no, ty to bereš ale nějak vážně... strážit se musí, leč ulev na okamžik svým povinností. *(Za disgustujícího Žofina lísání se Žižka náhle probere.)*

ŽIŽKA

Ha! Co to za účinek temných sil,
že tady já se objevil?
Vždyť před chvílí ještě v paláci
jiné měl věci já na práci!

ŽOFIE:

Tím se netrap. Zřejmě jsi přebral medoviny, mohutně tak oslaviv úspěšnou Žitovu exekuci. No a tak mě napadá, když už ses tak hezky rozjel, mohl bys odpravit i krále, aby naší lásce nestálo v cestě už vůbec nic.

KRÁL

(vyskočiv z žebráckého posezu) **Zrádná čubko!** Konečně jsem odhalil tvé vychcané úmysly! Okamžitě tě odsuzuji k trestu smrti, který ty, Žižko, neprodleně vykonej!

ŽIŽKA

Moje srdce pro Žofii plane!
Tvé však bude brzy vykuchané! *(Zabodne do krále špičku meče a během jeho proslovu se zanořuje stále hlouběji)*

KRÁL

(s bohorovným klidem) Žižko, prosím tě nehraj si tu na hrdinu a okamžitě ze mě ten meč vytáhni... *(zanořec)* Ale no tak, Žižko, co to děláš? Chceš mě snad zabít? *(prošpikuj)* Žižko, varuju tě,

tohle nedopadne dobře... *(popojed'*) Žižko, víš ty vůbec, kdo já jsem, zvaž mé postavení...*(špíзец)* Mám peníze, kontakty, moc, spolu ovládneme svět! *(vbodni až po rukojet')* Žižko... *(Se smrtelným chropotem se Václav hroutí k zemi)*

ŽOFIE *(vrhající se na nad svým činem přechodně a lehce zhrozeného Žižku)* Miláčku, já jsem tak šťastná! *(Vstoupí Hus se zombii na psím vodítku, ta však zatím zůstává divákovu oku skryta, zaseknuvši se v zákulisí.)*

HUS Hle, můj milý Žižko, konečně jsem tuto tebe našel. Předně se chci ujistit, zda tvá mise došla svého úspěšného naplnění?

ŽIŽKA Čepel mou perfektně vedl Bůh,
Ničema Žito je vskutku tuh'.

HUS Však jsem to správně tušil, pocítiv, jak výrazně poklesla koncentrace negativní magie ve spirituálním ovzduší. A že už byl také nejvyšší čas, neb armageddon musí být odstartován ještě dnes, za mysteriózního úplňku. Nuže nelelkuj, máme ještě spoustu práce!

ŽIŽKA Jaképak to v divné křeči
vedeš tady, Mistře, řeči?
Proč mluvíš dál o světa zkáze,
když na zemi je teď už blaze?
Což nesplnil jsem právě úkol,
záslužný nad všechny vůkol,
Antikrista zbavil sil
a světa zmar tak odvrátil?

HUS Hlupáku! Myslíš, že jsi zamezil zániku všehomíra? Vždyť ten je naopak naším nejsvětějším cílem. Nic jsi nepochopil... Ale možná tvou tupou palici prosvětlí příhodný citát z knihy knih:
„A pak se ukáže ten zlý, kterého Pán Ježíš zabije dechem svých úst a zničí svým mocným příchodem.“ Ten zlý - to byl Žito!
Jeho zabitím jsme připravili půdu pro comeback Kristův. To my jsme nástroji v jeho rukou- to nás Hospodin vyvolil k aktivaci apokalypsy ...

ŽIŽKA Jakpak jseš si tím tak jist?
Z jakých znamení lze číst?

HUS Je známým faktem, že příchod mesiáše je provázen vlnou kříšení mrtvých. A já nedávno, jistě zásahem vyšší prozřetelnosti objevil způsob, jak nebožtíky k životu přivést, což je snad důkazem posvátnosti mě zjevené cesty z nejpřesvědčivějších.

ŽIŽKA A proč vlastně hovoříš jazykem pána,
veršů řeč byla když z hůry nám dána ?

HUS Pokud jde o absenci rýmu v mé mluvě, pak věz, že i ty bys měl hovořit co možná nejdvorštěji. *(Na scénu je vpuštěna Husova zombie, jejíž tajemství se záhy konečně odhalí.)* Neb tato

vznešená zombie, první výsledek mého snažení, není nikdo menší, než sám OTEC VLASTI, KAREL IV., REX IMPERI ROMANI!

- ŽOFIE** Tcháne!
- ZOMBIE** MOOOOOOOOOOOOOOOOZKYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY!
- HUS** *(zoufale se snaže udržet Karla v bezpečné vzdálenosti od Žofie)*
Jenom on zná tajnou cestu do katakomb pod Pražským hradem, kde musíme za dnešního úplňku provést rituál všeobecného zmrtvýchvstání.
- ŽIŽKA** Do toho úkolu postrádám chuti.
Prožívám hluboké citové pnutí.
Vždyť já smysl života našel právě,
nehodlám skončit teď v destrukční vřavě.
Hle, toť má láska *(na Žofii)*, pro kterou bych rád
radostí světských směl dál užívat!
- HUS** *(S šibalským pokrčením ramen rezignuje na kontrolu
vzpouzející se zombie, která instantně vyprázdní Žofiinu
mozkovnu.)* A je to.
- ŽIŽKA** Jasně to Hospodina znamení!
Pohled můj na věc to mění.
Dal jsem si, Pane můj, konečně HALELUJA říct!
Radostně půjdu teď konci světa HALELUJA vstříc!
- HUS** Výborně, synu... *(Excitovaný Žižka pokračuje.)*
- ŽIŽKA** A zatímco támhle si kálí psi,
My zahájíme dílo apokalypsy!
- HUS** Nu klid, klid, gratuluji k prohlédnutí, však ještě jedna
nicotná překážka před námi stojí. A sice, jak se dostat přes
strážce do vlastních prostor hradu. Hodně jsem o tom přemýšlel
a napadlo mě, že by nám v tom mohl pomoci sám král *(zakopne
o Václavovu mrtvolu)*, který tu ovšem, jak vidím, leží mrtev,
o vysvětlení čehož bych tě, Žižko, rád požádal...
- ŽIŽKA** Éééééééééééééé.....
- HUS** Nicméně, vlastně to až tak nevádí, neboť jej mohu pomocí
svého nebeského talentu hravě oživit. *(Mystickým
gestem zvedne ze země mátožného Václava.)*
- KRÁL** Žižko, ty šmejde, tys mě zabil! A Žofie *(rozhlíží se nevida ji),
až tebe dostanu do rukou... (všimne si vysáté manželky) ...a-ha.*
No to je skvělé, hned se cítím lépe- ostatně, cítím se úplně
skvěle, jenom mám najednou chuť na čerstvý mozek...
- HUS** *(s vědeckým zaujetím)* Pozoruhodný rozdíl mezi jedincem
vzkříšeným záhy po smrti a exemplářem staršího data. To si
musím poznamenat...
- KRÁL** *(Přistoupí k Žižkovi a poklepe mu na hlavu.)* Hmmm, malý, leč
jistě chutný... Půjč mi na chvíli svůj meč, Žižko.

HUS Zdá se, že jedinec si zachovává vlastní vůli, což se nám příliš nehodí... Žižko, *(počne čarovat)* tímto tě vybavuji dočasnou duchovní kontrolou nad králem *(Václav nabyde somnambuloidního výrazu)* a vlastně pro efekt i nad královnou. *(Žofie je vzkříšena do totožně vygumované polohy.)*
A nyní, byv zaštitěn jejich doprovodem spěj na hrad. Já tě budu záhy následovat, jen co seženu svačinku pro stále nebezpečně hladovějícího REXE. *(Žižka hypnoticky vymanévruje královský pár pryč. Hus vyhlíží vhodnou obět.)*
Á, jaké mám štěstí! Zrovna sem míří očividně postradatelný pocestný.

CHRONOŠ. *(Vpadne s tasenou zbraní.)* Doufám, že přicházím zatraceně nevhod!

HUS Ale vůbec ne, drahý příteli. Máš totiž něco, co zrovna potřebuji- slušné množství mozkové hmoty. REXI, cucej!

CHRONOŠ. *(Zmrazí rozeběhlého REXE-ZOMBII-KARLA IV.)* Ve jménu revolučního hnutí a všech budoucích generací tě teď navždy pohrbím v temnotách minulosti, kam jediné patříš, defektní spasiteli!

HUS Nesmíš si to brát osobně...

CHRONOŠ. *(přerušiv jej ve svém vytržení)* Ty jsi nemoc, já jsem lék.

HUS ...tvá smrt bude ostatně jen přechodným stadiem, neb poslední soud je tu jakbysmet a ty znovu ožiješ ve slávě Kristově...

CHRONOŠ. To se ovšem nedá říct o tobě. *(Pistolí vyvede Husa mimo scénu, kam za ním pošle štědrou dávku mrazící tekutiny.)*
A teď mám pro tebe jednu dobrou a jednu špatnou zprávu. Nejdřív ta dobrá: Tvá paralýza není smrtelná. Ta špatná je, že mrazící substance je prudce hořlavá...*(Škrtně sirkou, již významně vrhne za Husem, zjeví se kulisa plamenů, zazní ohlušující exploze.)* Tohle ber jako exkomunikaci! *(pokračuje pro sebe)* A je po všem... Radost z naplnění úkolu však lehce kalí fakt, že můj stroj času nemá zpětný chod a já jsem odsouzen k tomu, bych dožil zbytek svých dní v této nehostinné době. A tu mě napadá, že by vůbec nebylo špatné dohrát zde part samotného Husa. Je jistě vážený, oblíbený a navíc- jeho původní reformní myšlenka by zjista stála za realizaci, což by mi vyneslo přinejmenším celosvětovou proslulost. Není přeci nic lehčího, než aktivovat Husovu podobu, uloženou v mé multifunkční zbraní a hravě transmutovat svou vizáž do požadovaných parametrů. Nutno si však ještě ověřit jednu maličkost...*(Vytáhne objemný svitek, v němž počne luštit, mezitím se za jeho zády prožene král, honící nebohého Žižku s pokřikem: „MOZKY!“)* Á-ha. Tak to se nepovedlo. Tento rodokmen říká, že Hus je mým prapředkem, z čehož

jednoduchou implikací vyplývá, že jsem jeho zabitím objektivně exterminoval samotné základy své existence a...hmmm... nemohu žít. *(Začne hrát absurdní hudební mix symbolizující přechod světů. Chronošlap ztuhne, stále ve stoje (svěsí hlavu), přitom Zombie rozmrzne, přestaví scénu, odstrojí ho nasadivši mu na hlavu spací čapku, dopravivši ho na lůžko a přehodivši přes něj deku, zazvoní budík a chronošlap se hekticky probudí, zprudka oddychuje.)*

SCÉNA 5

CHRONOŠ. Bože, jaká neopatrnost usnout v předvečer tak důležité mise! Snad nebyl diskreditující obsah mého podvědomí detekován snovým inspektorátem.

VOJÁK *(ze zákulisí)* Ve jménu Mistra Jana Husa, svrchovaného pána království Božího na Zemi Vyvoleného Národa Českého, okamžitě otevřete!

CHRONOŠ. *(jda zmáčknout vpouštěcí čudlík)* Jistě jen domovní prohlídka... *(V mžiku má chronošlap u hlavy pušku vtrhnuvšího ozbrojence. Začne hrát mohutný imperiální motiv z Hvězdných válek, za jehož tónů vstoupí na scénu Jan Hus, coby dekadentní černý mág s ireálnými beranými rohy a holí zdobenou lidskou lebkou.)*

Ale, mocný vládce všehomíra, spasiteli lidstva, mistře Jene Huse, snad se tak moc nestalo... Díval jsem se jen v televizi na Žižkova dobrodružství, nějak jsem při tom usnul a přišel ten trapný sen... Já nemyslel, nevěděl, nechtěl...

HUS Nemá cenu se vykrucovat. Už jen pro vlastizrádný obsah svého snu zasloužíš zemřít, bez ohledu na to, zda jsi cokoliv skutečně

plánoval. Mohu tě však ujistit, že by tvá mise stejně nikdy nedošla svého prokletíhodného cíle. Hlupáku, vycházel's z dávno překonaných teorií o cestování v čase, když sis myslel, že cestou do minulosti změníš současný svět. Ve skutečnosti totiž svým vstupem do ní vytváříš zcela novou větev historie, postranní koryto času paralelní k tomu našemu. A proto byla celá ta úvaha v závěru tvého snu naprosto zcestná. I kdybys byl, nedej bože, mým potomkem, likvidace mé alternativní kopie by tvé ani mé stávající bytí nijak neznemožňovala.

CHRONOŠ. Co to znamená, pro pána *(pohled na Husa)*... Jána?

HUS No tak pro mě předně to, že bych nadále vládl tomuto světu, zatímco ty by ses zřejmě skutečně stal mrzkým padělkem mé osoby, falešným Husem. Přičemž by mě opravdu zajímalo, jak daleko bys to s realizací mé reformní myšlenky dotáhl. Ostatně, zajímalo by mě to natolik, že by se tvůj sen mohl stát námětem nového nekonečného televizního seriálu. Ano, bude se jmenovat

**VOJÁK
HUS**

SVĚT BEZ HUSA. Jistě, svět beze mne bude bezesporu natolik úpadkový, že tato hrůzná podívaná odradí všechny tobě podobné od veškerých kvazirevolučních úmyslů.

No to věru slabě...!

Mimochodem, cit' se poctěn, neb se tvůj mozek, naložený v lihu, stane součástí vrcholného masmediálního zařízení budoucnosti: GENERÁTORU VĚKUV. Nové světy se už nebudou fušersky inscenovat, ale magicky vytvářet. Pomocí iniciačních impulsů tvého podvědomí tak vznikne v interní časoprostoru zcela nový vesmír, který bude možné volně snímat a mírně režijně směřovat. SVĚT BEZ HUSA. *(vojákovi)* Odved' ho na operační sál. *(dál k divákům)* Nekonečný seriál...sen přetvořený v realitu...jak skvostná idea. Díl první : Falešný Hus. Nekonečný, jistě. Ovšem jen do té doby, co mu nějak výrazněji.....NEPOKLESNE SLEDOVANOST...!!!!

(Hus odchází za tvrdé hudby a ďábelského smíchu, náhle se otočí a namíří do hlediště televizním ovladačem, řka :)

A až se mi promítne celej váš život, at' je na co koukat !!!
(Stiskne vypínač, ustane hudba, zhasnou světla, po malé chvíli ticha zazní refrén písně SHOW MUST GO ON .)

ENDE

ZUM KVADRÁT NA DRÁT